אדרת לארנב

טיפור ארמני

כתב סורן מוראדי

ציורים וו. סוטייב

איזו רוח איומה!
רועדים שיחים ועשב
ולארנב אפור אדרת מחוררת ומרופטת כולה!
הוא זקוק לחדשה כי הוא כבר מצונן מאוד.

ואילו יכול היה לקבל אחת, כזו
עם פרווה לבנה בחוץ, לא היה
מפחד מחורף קר של ינואר.
וגם טוב יהיה לו היו לה גם
כיסים בפנים.
הם נחוצים מאוד לארנב. הוא
ישים בהם עפרונות וספרים,
ברגים, סכין, אבן משחזת,
מברג, כפפות, שופין, קלח
תירס, כי כזה הוא אוהב
לכרסם, רצועת עור, חתיכת
חבל, וכיסן גבינה לאחיו.
הוא התחיל לחפש חייט
והתייעץ עם שכנים.
ושכנים אמרו לו, "לך לדוב,
שכננו הארנב. הוא אומן מצוין.
יתפור לך אדרת תוך דקה."

הלך הארנב לדוב ושאל "בוודאי לא תסרב לבקשת ארנב, ותתפור לו בגד?"
"רק תזמין, ידידי" אמר הדוב "אני תופר באמינות בגדים חדשים. גם מהר וגם יפה. רק תבקש מה שאתה רוצה."
"אז תתפור לי אדרת, ידידי בעל מלאכה מעולה. אדרת כזו שלא אצטרך לרעוד מקור העז. תעשה אותה עם ביטנה של פרווה אפורה בפנים ועם פרווה לבנה בחוץ. ותפור לי גם כיסים. שיהיו גדולים, אך ללא הגזמה. רק כדי שאוכל להכניס בהם עפרונות וספרים, ברגים, סכין, אבן משחזת, מברג וכפפות, שופין, קלח תירס, כי אני אוהב לכרסם, רצועת עור, חתיכת חבל וכיסן גבינה לאחי.

ענה לו דוב החייט "אתה אולי חולם! שטות כזו עוד לא שמעתי!
אני יודע לתפור מעילים, מקטורנים, אדרות, גלימות, חזיות ושכמיות.
ידיי הם ידי אומן. אך אדרת כזו אפילו לא אנסה לתפור.
פרווה בפנים ופרווה בחוץ, וכיסים מטופשים כאלה!"
כעס דוב החייט על הארנב וגירש אותו מהבית.

נושבת רוח קרה. לאן ילך הארנב?
הוא שמע, המסכן, שישנו עוד חייט,
זה קיפוד אחד.

הלך הארנב לקיפוד. אמר
"אתה הרי חייט. בוודאי לא
תסרב לבקשת ארנב מסכן?"

"רק תזמין ידידי. נכון, אני לא
מחייט זמן רב, אך לאחרונה
מילאתי הזמנות אחדות. אני עכשיו
תופר כל
היום במחטים שלי. תפרתי חזיה
לזאב וחליפה לאייל."
"אז תפור לי, אחי, אדרת, כדי
שלא ארעד מקור. שים פרווה
אפורה בבטנה ופרווה לבנה
בחוץ.
תפור לי גם כיסים, גדולים, אך
ללא הגזמה, כדי שאוכל להכניס
בהם עפרונות וספרים, ברגים,
סכין, אבן משחזת, מברג וכפפות,
שופין, קלח תירס, כי אני אוהב
לכרסם, רצועת עור, חתיכת חבל
וכיסן גבינה לאחי."
ענה לו הקיפוד "אתה, אחי,
מתבדח או משטה בי. מעולם עוד
לא הייתה אדרת מגוחכת כזו!
אלא דברי סרק, אין לי זמן לשמוע
אותם. לך מכאן ואל תפריע לי
בעבודה!"

איזו רוח קרה! רועדים פרחים ועשבים. והמעיל
של הארנב עדיין מרופט ומחורר!